

Deyðaræddir . . .

(Framhald frá 1. síðu)

Við serstakar lögtingslóg kunnar føroyskir myndugleikar gera undantak frá fyrsta stk. soleiðis at maður ella kvinna kunna gerast Føroyingar, tó tey ikki uppfylla treytirnar í 1. stk., men skal tó tá krevjast, at viðkomandi talar føroyskt mál og annars rokna seg sum Føroying og Føroyar sum føðilands sitt.

11. § Øll greinin verður strikað 14. § Henda grein verður strikað (fólkatingssessir).

12. § Føroyar hava flagg og umboðar tað føroyingar í øllum fœrum.

Listi A

Nr. 9 Skúlamálini verða yvir-tikin.

Listi B

Her eru tveir møguleikar.

1. Yvirtaka eitt ella fleiri mál við samráðing nú beinan vegin (jarðagrunnurin er yvirtikin við sliðari samráðing).

2. Gera ta broyting í lógini, at B-málini verða gjørd til A-mál nú alt fyrri eitt og síðan ella seinni stóða tikin til yvirtøku eftir teim reglum sum galda fyri A-málini.

BROYTINGAR Í LÓGINI FRÁ 13. MAI 1948.

4 § Løgtingið setir landsstýrið og kann við greindum uppskoti til samtyktar seta tað frá.

2. og 3 §. Hvorki viðvíkjandi lógum ella øðrum samtyktum lóg-sinsins hefur landsstýrið sýtingar-seitt.

—o—

Her skulu vit altso yvirtaka alla samráðingastuna — tað verður ikki biligt.

Vit skulu taka borgararættin frá øðrum i Føroyum og harvið seta økkum út fyrri somu korum i Dan-

32 tíkið prógv

Á sjúkrahússtráskúlanum við Dronning Alexandrines Hospital. Hava 12 tíkið prógv.

mark, t. v. siga, at øll tann rúgván av føroyingum, sum búgva í Dan-mark, skal missa sín danska borg-ararætt.

Fólkatingssessirnir avtakast — og rimiligt dýr føroysk ambassada i Keypmannahavn i staðin.

Danskt mál skal rekast út av Føroyum.

Nú Norðanlondini hava avtikið pass sína millum, skulu vit fyrri at gýrða okkum inni innføra pass-kúgan.

Skúlamálini øll yvirtakast — rimiligt beinavegin. Tað var knívurum sum gamla sjálvstýrið setti á barkan á javnaðarmonnum og sambandsmonnum fyrri at koma í landsstýrissamgongu við teimum.

Erlendur hevur . . .

(Framhald frá 1. síðu)

mandat sitt á tingi við at vera við Erlendi Paturssyni til ein loysing-arpolitikk.

Øg gamla sjálvstýrið stendur moralskt ikki betri enn Kjartan Mohr Ikki 5 % av sjálvstýrisveljarum hevur valt Sámal Petersen og Marius Johannesen til annað enn at halda fram landsstýrissamræðið við javnaðarmonnum.

Hetta veit Niels Winther Poulsen.

Hann hevur tí við tað sama aftaná valið yvir fyrri hópin av monnum váttað, at veljararnir hjá honum og sjálvstýrisveljararnir yvirhøvu — uttan nakrir fáir í Havn Thorbjørn Zachariassen, handelsmaður, Kartini Winther, handelsmaður, Djóni í Geil, handelsmaður og kanska nakrir fáir aðrir við teimum — hesir eru fólkaflokksmenn í sinn og skinni — hava valt undir tí forfötting, at flokkurinn heilt fram við landsstýrissam-

Øll B-málini skulu gerast til A-mál fyrri at kunna yvirtakast beina vegin ella seinni: stóða tikin til yvirtøkuna eftir somu reglum sum galda fyri A-málini.

Yvirtaka teir alt nú beinavegin, hendir eitt herviligt svik ja, brots-verk móti fólkinum, tí tað er ímóti ið hvussu er forföttinginum sum Kjartans Mohrs og gamla sjálvstýrisveljararnir fóru til val uppá.

Øg eru teir nú so gyrdir í brokur, tá ið teir menja at hava alt fólki ímóti sær, at teir ikki tora at gera so »drastiskæ« stjórnar-broyting og fara til so vittgangandi yvirtøkur, so standa teir sum svikjarar av tjóðveldisflokkinum og teirra »dýrue« undirskriftum.

Hava nakrir flokkar komið sær verri fyrri ?????

arbeiðinum við javnaðarmenn og sambandsmenn.

Øg tað eru bara nakrir fáir sjálvstýrisveljarar, sum eru yvir-tøkumenn. Hin stóri bólkurin av sjálvstýrisveljarum er ímóti meiri yvirtøku. Ja, tað eru spískandidatar sum J. P. Mortensen, smíðameistari á Tvoroyri, sum sigst at vera heilt óðir yvir ta stóðu sjálvstýrisfiskingini hava tikið viðvíkjandi yvirtøku spurninginum.

Hvar er nú yvirtøku — og fullveldislandsstýrisins moralska mandat?

Tað er ikki til! Sjálvstýrislandsstýrið er so stutt í so mangar mátar »eitt stolið« landsstýrið ella við øðrum orðum: eitt státskvett!

Øg lit: tit á tað: Erlendur skal vissiliga draga Hákon og hinar landsstýrismenninar til loysing.

Hann veitir bara við samgonguskjalinum, har teir hava bundið seg!

So fylgja hinir við.

Útbjóðing

Vegna byggingevndina verður snikkaraarbeiði til Føroya hægri skúla boðið út alment.

Útboðstíllar verður útfyllgjæð skrivstovu okkara móti kr. 100.00 í veðhaldi. Tilboð merkt »snikkaraarbeiði« verða latin inn á skrivstovu okkara í seinasta lagi mánadagin 11. februar 1963 kl. 16.00. — Boðini verða tá »opnað« í hjáveru teirra bjóðandi.

Útboðstíllar verður latið aftur samstundis við handan av tilbøð.

OLAF MORTENSEN,
arkitekt, m.a.a.

GRÓT OG SKERVUR

Øll, ið vilja keypa skerv ella grót, eiga at venda sær til kommunukantórið.

Grót og skervur megu vera goldin fyrst, áðrenn tey verða heimtað.

Bilstjórar verða ámintir, at teir ikki kunnu heimta grót ella skerv uttan við einum limi av vegnevndini ella einum umboðsmanni fyrri kommununa.

FRODBIAR SÓKNAR KOMMUNA

Rættsskrivingarreglur

eftir M. A. Jacobsen eru útátturkommar í 8. útgávu.

HJALMAR JACOBSENS bókahandil,

nr. 1584

Eisini Niels W. Poulsen.

Hákon vil ikki, torir ikki vera verri sjálvstýrismaður enn tjóðveldismenn!

At teir góðu menn hava ein dundrandi minniluta aftanfyrri seg, sín loysingarpolitikk vita teir.

Voru teir nakrir menn, so vildu teir, tá ið so er stutt, at teir einans hava ein lítlan minniluta

aftanfyrri seg, fyrri loysingarpolitikkinum, sum hitt nýggja landsstýrið hevur sett sær við bombastiskum ávarpi til Føroya fólk hevur sett sær.

Erlendur hevur talað. Hansara tala er ikki avsanna. Øg hon kann heldur ikki avsannast, tí hon er samsvarandi við tann nationála partin av samgonguskjalinum.

Heðin Brú: LEIKUM FAGURT ...

138

Punthavn skrivaði um meg í dag. Hana má eg fáa í. Tað hjálpir ikki til». So fór hann.

Teir, ið eftir sita, læa sínar millum, lata orð falla um, at Albert Buck er ikki so harmoraður sum Punthavn — nei, hann er nú ongantíð vorðin vaksinn. Men trútt sum trollið.

Seinri um dagin ringir Albert Buck blaðstjóri og sigur við Bjarna Berg, at hann heldur, tað nýtist ikki at seta lýsing í blaðið um fundin, tí hann hevur hitt so nógv árslismenn í Havn, at tað bar til at kalla saman beinan vegin í kvöld. Tað verður so gjørt av, at teir skulu hittast á skrivstovu hjá Lister & Co.

Til ásetta tíð koma tólv mans saman. Móttøkan er blidlig. Eitt klapp á herðarnar, bleytur stólar at sita í, tubbak boðið. — Jú, takk! Summir royktu. — Upp í eitt glas kanska, ha? — Nei takk, nei, teir vóru ikki vanir at njóta soverðið. Summir noktadu jankaslaga, kveittu hvør upp á annan. Men nei, nei, teir logdu ikki tunguna á.

Ája, tað verður farið undir samráðingarnar. Bakka-Hanus stjóri tók orðið fyrstur:

»Tit undrast kanska á, at eg leggi meg út í politikk. Havi ikki gjørt tað áður. Men hesi síðstu árinu eru so nógv neyðars menniskju komin til mín at biða um hjálpi, at eg orkaði ikki annað en at fara uppí. Tað má vera skylda hjá øllum kristnum menniskjum at gera sitt til at linna ta neyð, sum nú er millum fátækrafólk í Føroyum. Eg veit heilt vist, at nógv heim hava liðið neyð í langa tíð, svoltad. Nú tekur hann eitt vaðbein niður undan tryggjuni og reitir fram fyrri menninar: »Hvussu skal tað vera annað enn hungur og hall her á landi? Á hesum træpettinum hongur øll okkara vælferð í dag. Hetta er sama amboðið, sum steinaldarmaðurin hjálpti sær við. Tí er tað, eg havi sett mær fyrri at fara

139

upp í politikk — fyrri at fáa okkara lögting at vakna upp úr svevni og gera álvara av at fremja vinnuvegarnar, fyrst og fremst handils-skap og fiskiskap. Vit vilja skapa tíðina um frá stráðil til gullöld. Øg tað ber til — um bert vit einast um at taka tokini, ið mugu takast. Vit skulu hava pengar. Tí gera vit banka, sum lánar okkum fyrri skip og reiðskap. Vit skulu vinna okkum nýggjar marknaðir í útlondunum. Men einki av hesum kann gerast, uttan vit hava reiðið á tingi, ein veljarameirluta aftan fyri okkum, sum av heilum huga vil vera við til at reisa Føroyar úr armademinum. Bakka-Hanus stjóri tagnar og hyggur uttan um seg. Øll andlit stara at honum — ovfarin, nýfikkinn, tigandi. Hann sær aftur fyrri sær hesa sjónina, sum so mangan hevur flovað hann um hjartað, teir síðstu dagarnar: Hann sjálvur, Guds profetur, talandi fyrri slotandi landsmonnum, ið sita álspennir og ótolnir eftir at fáa at vita, hvat teir skulu sleppa at útina til fólksins gagn. Gladaur í huga, tryggur og takksamur setir hann seg niður aftur.

Men smátt veri tí fyrri, hesir menninar tóku ikki roðuna sum eina opinbering frá í erva. Nei, tað vardi leingi, áðrenn nakar lætst um vón. Men so reisir Kornelius seg — forur.breivdaksin. Tekur aðra hondina um sitt reyða skegg og hyggur seg um í flokkinum — eitt sindur spotskur á at lita: »Ja, nú hava vit fingið at vita hví tað eru trøngar tíðir í Føroyum. Tað eru tvey ting. Fyrst tað at lögtingsmenninar sita og sova. Síðani tað, at vit hava vaðbein. Ráðini móti hesum eru so ivaleyst tey, at vit velja nýggjar lögtingsmenn, sum ikki sova. Teir, sum verða valdir herftir, skulu kanska átaka sær ikki at sova í tingsalinum. Síðani skulu vit beina fyrri øllum vaðbeinum. Teir neyðars menn sum so skulu drega um beran stokkin. Men kanska hetta fer at bota um fiskiskapin. Vit kunnu so gjarna út við sovandi lögtingsmonnum av tí slagnum, sum má ikki veljast aftur.

Men læa og halda sær á teiti, hyggja at Bakka-Hanus og kenna seg loystar úr bandi av tí Kornelius sigur.

Hvør hevur sína framtíð

at gleða seg til -
at stúra fyrri -
at tryggja -

Snúgvíð tygum til ein HAFNIAMANN

Tryggingarsambandið
FØROYAR
Tórshavn, Tlf. 1090.

Umsjónarmaður:
JOHN SIVERTSEN
í Kristnastovu, Tlf. 1721

hin trygga havn

HAFNIA
FORSIKRING